

16 Septembrie: Prăznuirea Sf. Cuv. Mărturisitor Sofian de la Antim

Vrednicul de pomenire Părinte Arhimandrit Sofian Boghiu (1912-2002), stareț al mănăstirilor Antim și Plumbuita din București, a fost un „vas ales” al lui Dumnezeu, o făclie lină și luminoasă a credinței, un adevărat trăitor și un mărturisitor al Ortodoxiei.

Primind cu bucurie crucea slujirii Mântuitorului Hristos din fragedă vârstă și purtându-o cu răbdare și demnitate până la capăt, Părintele Sofian și-a desăvârșit mărturisirea iubirii lui Hristos, înălțându-se pe crucea suferinței și dându-și sufletul în mâinile lui Dumnezeu chiar în ziua Praznicului Înălțării Sfintei Cruci din anul 2002.

Prin rânduiala lui Dumnezeu, asemenea Sfântului Ioan Gură de Aur (trecut în veșnicie tot la Praznicul Înălțării Sfintei Cruci, dar în anul 407), Părintele Sofian a trecut la ceruri în timpul Sfintei Liturghii. Credem că acum Părintele Sofian slujește Liturgia cerească împreună cu Sfinții pe care i-a iubit în rugăciune și i-a zugrăvit în icoane.

Întrucât l-am cunoscut și prețuit în timpul șederii noastre la Sfânta Mănăstire Antim (septembrie 1988 - martie 1990), putem afirma că Părintele Sofian a fost o făclie de înviere a sufletelor, mai ales în anii grei ai comunismului.

El a ridicat mulți oameni căzuți spiritual, a încurajat mulți deznădăjduiți, a luminat și călăuzit pe calea mântuirii multe suflete dezorientate, a înnoit și înfrumusețat viața celor care i-au urmat sfatul părintesc.

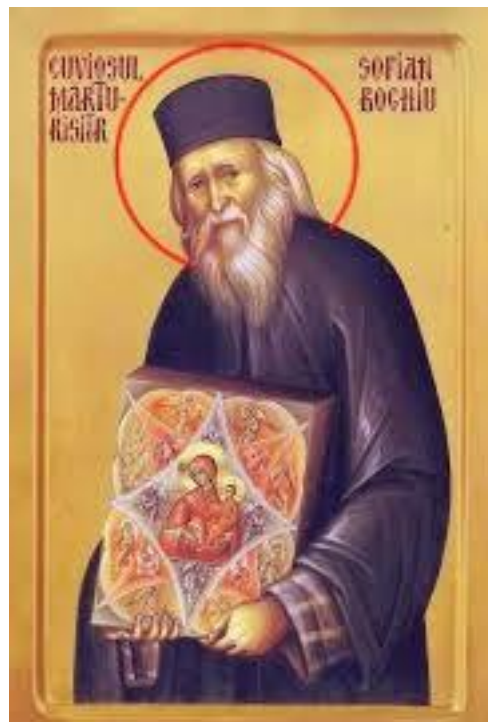
Părintele Sofian a reflectat prin slujirea și viața sa, ca preot și predicator, ca duhovnic și păstor, ca rugător și pictor, icoana Păstorului Celui Mare, imprimând în faptele lui virtuțile slujirii lui Hristos: smerenia, blândețea, înțelepciunea, dar mai ales iubirea de Dumnezeu și de oameni.

Aceste virtuți personale au fost imprimate și au devenit lucrătoare în toate sufletele „restaurate” de Părintele Sofian, precum niște icoane vechi, prin Taina Spovedaniei, cu al său „cuvânt cu putere multă” (Psalmul 67, 12), prin care alina suferința și încuraja nevoința fiilor săi duhovnicești. De aceea, ajutați de rugăciunea Părintelui Sofian, mulți credincioși au primit iertarea și vindecarea de la Mântuitorul Hristos, harul înfierii de la Duhul Sfânt, spre bucuria Tatălui ceresc.

Cu blândețe, dar și cu fermitate, cu răbdare și jertfelnicie, Părintele Sofian a făcut cinste monahismului românesc și a adus rod bogat în Biserica poporului român. În volumul de față se vede cum iubirea și lumina Părintelui Sofian prezente în inimile și rugăciunile credincioșilor se transformă în recunoștință față de el, în mărturii despre persoana, viața și lucrarea sa duhovnicească.

† DANIEL

Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române,
(text publicat în cartea "Un iconar de suflete")

Sfântul Cuvios Mărturisitor
Sofian de la Antim,
frescă

Lucrătorule al rugăciunii, Cuvioase Părinte Sofian, iconar iscusit al bisericii, cel ce în suflete, prin harul duhului, ai zugrăvit chipul Mântuitorului, și-n temniță, pentru credință, ai pătimit cu sfinții toți fiind în ceruri acum, roagă-te neîncetat lui Dumnezeu pentru noi.

(Troparul Sfântului Cuvios
Mărturisitor Sofian de la Antim)